

РЕШЕНИЕ

№ 163

гр. Монтана, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в публично заседание на тридесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диана Кузманова

Членове: Олег Софрониев
Костадин Живков

при участието на секретаря Соня Д. Г.
в присъствието на прокурора Л. Ил. Й.
като разгледа докладваното от Олег Софрониев Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20231600600188 по описа за 2023 година

С присъда № 113 от 21.05.2020г., постановена по НОХД №1739/2016г., РС Видин е признал подсъдимите Н. Н. и В. Гев за невиновни и на основание чл. 304 от НПК ги е оправдал в извършване на престъпление по чл.196, ал.1, т.2, пр.1 във вр. с чл. 195, ал.1, т.2, т.4, пр.1 във вр.с чл. 194, ал.1 във вр. с чл.29, ал.1, б.“а“ и б.“б“ във вр. с чл.20, ал.2 от НК /за първия от тях/ и по чл.195, ал.1, т.2, т.4, пр.1 и т.7 във вр. с чл.194, ал.1 във вр. с чл.28, ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 от НК /за втория/.

По протест на държавното обвинение с искане за осъждане на двамата подсъдими, пред Видински окръжен съд е било образувано ВНОХД №140/2020г., приключило с нова въззивна присъда №35 от 08.04.2021г., с която е бил отменен изцяло първоинстанционния съдебен акт на РС Видин и вместо него подсъдимите Н. Н. и В. Г.били признати за виновни по повдигнатите им обвинения, като им били наложени наказания, както следва: лишаване от свобода за срок от три години, търпимо при първоначален „строг“ режим за подсъд. Н. и лишаване от свобода за срок от три години, чието изтърпяване било отложено за срок от четири години за подсъд. Г.

Съдът приспаднал времето, през което подсъд. Н. търпял мярка за неотклонение „задържане под стража“ и „домашен арест“; кумулирал част от предходните осъждания на този подсъдим и приспаднал изтърпяното от него наказание по някоя от групираниите присъди.

По касационни жалби, подадени от защитниците на подсъдимите Н. и Г. с искане за оправдаване на подсъдимите било образувано КНД №548/2021г. по описа на ВКС, с Решение № 60145/13.10.2021г. по което била отменена посочената по – горе въззивна присъда и делото било върнато за ново разглеждане от друг въззивен съдебен състав на ОС Видин от стадия на съдебното заседание, на основание чл. 354, ал. 3, т. 2, вр. с ал. 1, т. 5 от НПК.

С нова присъда №5 от 19.09.2022г., постановена по ВНОХД №240/2021г. ОС Видин отново отменил изцяло първоинстанционния съдебен акт на РС Видин и вместо него подсъд. Н. Н. бил признат за виновен в това, че за времето от средата на м.януари 2015г. до 26.01.2015г. в гр .*, в условията на опасен рецидив, в съучастие като съизвършител с В.Г. и чрез използване на МПС - л.а. марка „*“, от л.а. марка „*“ с рег. №*, собственост на К. К., находящ се в бивша база на „*“ на бул.“*“, отнел от владението на Ц. С. чужди движими вещи на обща стойност от 270лв., без негово съгласие и с намерение противозаканно да ги присвои, като откраднатите вещи не са били под постоянен надзор, поради което и на основание чл.196, ал.1, т.2, пр.1 във вр. с чл. 195, ал.1, т.2, т.4, пр.1 във вр.с чл. 194, ал.1 във вр. с чл.29, ал.1, б.“а“ и б.“б“ във вр. с чл.20, ал.2 от НК го осъдил на три години лишаване от свобода, които да се изтърпят при първоначален строг режим, като извършил и кумуляция на тази присъда с други осъждания на подсъдимия и приспаднал времето изтърпяно по всяка една от тях.

Със същата присъда подсъд. В. Г. бил признат за виновен в това, че за времето от средата на м. януари 2015г. до 26.01.2015г. в гр .*, в условията на опасен рецидив, в съучастие като съизвършител с Н. Н.и чрез използване на МПС - л.а. марка „*“, от л.а. марка „*“ с рег.№ *, собственост на К. К., находящ се в бивша база на „*“ на бул.“*“, отнел от владението на Ц.С. чужди движими вещи на обща стойност от 270лв., без негово съгласие и с намерение противозаканно да ги присвои, като откраднатите вещи не са били под постоянен надзор, поради което и на основание чл. 195, ал.1, т.2, т.4, пр.1 във вр.с чл. 194, ал.1 във вр. с чл.29, ал.1, б.“а“ и б.“б“ във вр. с чл.20, ал.2 от НК го осъдил на три години лишаване от свобода, което наказание отложил за изтърпяване с изпитателен срок от четири години на основание чл. 66 от НК.

По касационни жалби, подадени от защитниците на подсъдимите Н. и Г. с искане за оправдаване на подсъдимите било образувано КНД №113/2023г. по описа на ВКС, с решение № 127/05.04.2023г. по което била отменена посочената по – горе въззивна присъда и делото било върнато за ново разглеждане от друг въззивен съдебен състав на ОС Видин от стадия на съдебното заседание, на основание чл. 354, ал. 3, т.2, вр. с ал.1, т.5 от НПК.

Поради липса на състав в ОС Видин, с Определение №220/23.05.2023г. ВКС на РБ е изпратил ВНОХД №178/2023г. на Окръжен съд Монтана.

След постъпването му, в Окръжен съд Монтана е било образувано настоящето ВНОХД № 188/2023г.

Недоволна от постановената оправдателна присъда по НОХД №1739/2016г. на РС Видин е останала РП Видин която я протестира в срок изцяло и моли съда да приеме, че

деянието е доказано досежно авторството в лицето на двамата подсъдими по несъмнен и безспорен начин от събраните по делото доказателства и отмени присъдата, като ги признае за виновни по първоначалното обвинение.

Окръжен съд Монтана е провел разпоредително заседание на 30.05.2023г. и е преценил, че не следва да се допуска разпит на подсъдимите, както и събиране на нови гласни доказателства.

В открито съдебно заседание прокурора счита протеста за основателен, а постановената присъда за неправилна и незаконосъобразна.

Подсъд. В. Ц., видно от събраните по делото доказателства се намира извън пределите на страната и местоживеенето му не е известно, поради което делото беше разгледано по реда на задочното производство и му беше назначен служебен защитник – адв. Г. Ц..

В съдебно заседание защитникът на подсъд. В. Ц. поддържа, че постановената присъда е правилна и законосъобразна, а протеста неоснователен, тъй като не са събрани доказателства в степен да установят по несъмнен и безспорен начин авторството и вината на този подсъдим.

Подсъд. Н. Н. се явява лично, счита протеста за неоснователен, а постановената присъда за правилна и законосъобразна и моли съда да я потвърди.

Окръжен съд Монтана, след като прецени основателността на постъпилата жалба, законосъобразността, обосноваването на атакувания съдебен акт, събрания по делото доказателствен материал, становището на страните, както и извършената служебна проверка, намира за установено следното:

Протеста е неоснователен. Фактическата обстановка е подробно изяснена от РС Видин. По делото са събрани в съответствие с процесуалния ред във възможния обем и пълнота доказателства, имащи съществено значение за правилното му решаване. Доказателственият материал по делото, събран в хода на досъдебното производство, както и по време на съдебното следствие, е анализиран от първоинстанционния съд, задълбочено, поотделно и в своята съвкупност. Той изяснява по несъмнен начин всички обстоятелства от съществено значение за правилното решаване на делото по същество.

На базата на възприетите фактически обстоятелства и въз основа на логич-ния и безпротиворечив анализ на доказателствения материал първоинстанционният съд, съобразно обвинението, законосъобразно и обосновано е приел, че от обектив-на и субективна страна не е доказано по несъмнен и безспорен начин подсъдимите Н. Н. и В. Ц. и двамата от с. *, обл. *, за времето от средата на м. януари 2015г до 26.01.2015г в гр. *в условията на опасен рецидив, в съучастие, като съизвършители и чрез използване на моторно превозно средство - лек автомобил марка „*“, модел ”**“ от лек автомобил марка ”**“, модел”**“, с рег.№ *, собственост на К. К. от гр. *, находящ се в бивша база на „*“ на бул. *да са отнели от владението на Ц.С. от гр. *и собственост на К. К. от гр. *, чужди движими вещи, а именно: 1 бр. акумулаторна батерия марка „Про-Атомик“ с параметри 12 В-74 Ач на стойност 50.00лв

и 1 бр турбокомпресор за лек автомобил на стойност 220.00лв, всичко на обща стойност 270.00лв, без съгласието на собствениците, с намерението противозаконно да ги присвоят, като откраднатите вещи не са били под постоянен надзор и ги е признал за невиновни и оправдал по обвинението за престъпление по чл.196, ал.1, т.2, пр. 1, във вр. с чл.195, ал.1, т.2, т.4, пр.1, във вр. с чл.194, ал.1 във вр. с чл.29, ал.1, б. "а" и б. "б" във вр. с чл.20, ал.2, във вр. с ал.1 от НК.

Изводите на съда по същество са обосновани, направени са след събиране и проверка на всички възможни доказателства. Ето защо присъдата е обоснована и не противоречи на материалния закон. При разглеждане на делото не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до накърняване правата на страните, които биха наложили отменяване на присъдата.

Фактическата обстановка безспорно установена по делото е следната:

Делото е образувано по обвинителен акт на РП Видин, с който е повдигнато обвинение против подсъдимия Н. А., род. на *г в гр. *, живущ в с. *, обл. *, за това, че за времето от средата на м. януари 2015г до 26.01.2015г в гр. *в условията на опасен рецидив, в съучастие, като съизвършител с В. Г. от с. *, обл. *и чрез използване на моторно превозно средство - лек автомобил марка „*“, м. ”**“ от лек автомобил марка ”**“, м. ”**“, с рег.№*, собственост на К. К. от гр. *, находящ се в бивша база на „*“ на бул. *, отнел от владението на Ц.С. от гр. *и собственост на К. К. от гр. *, чужди движими вещи, а именно: 1 бр. акумулаторна батерия марка „Про-Атомик“ с параметри 12 В-74 Ач на стойност 50.00лв и 1 бр. турбокомпресор за лек автомобил на стойност 220.00лв, всичко на обща стойност 270.00лв., без съгласието на собственика, с намерението противозаконно да ги присвои, като откраднатите вещи не са били под постоянен надзор - престъпление по чл.196, ал.1, т.2, предл. 1 във връзка с чл.195, ал.1, т.2, т.4, предл.1 във връзка с чл.194, ал.1 във връзка с чл.29, ал.1, буква”а” и буква”б” във връзка с чл.20, ал.2 във връзка с ал.1 от НК и срещу

В. Г., род. на *г в гр. *, живущ в с. *, обл. *, за това, че за времето от средата на м. януари 2015г до 26.01.2015г в гр. *в условията на опасен рецидив, в съучастие, като съизвършител с Н. А. от с. *, обл. *и чрез използване на моторно превозно средство - лек автомобил марка „*“, м. ”**“ от лек автомобил марка ”**“, м. ”**“, с рег.№*, собственост на К. К. от гр. *, находящ се в бивша база на „*“ на бул. *, отнел от владението на Ц.С. от гр. *и собственост на К. К. от гр. *, чужди движими вещи, а именно: 1 бр. акумулаторна батерия марка „Про-Атомик“ с параметри 12 В-74 Ач на стойност 50.00лв и 1 бр. турбокомпресор за лек автомобил на стойност 220.00лв, всичко на обща стойност 270.00лв, без съгласието на собственика, с намерението противозаконно да ги присвои, като откраднатите вещи не са били под постоянен надзор и случаят е немаловажен - престъпление по чл.195, ал.1, т.2, т.4, пр. 1 и т.7, във вр. с чл. 194, ал.1, във вр. с чл.28, ал. 1, във вр. с чл.20, ал.2, във вр.а с ал. 1 от НК.

От събраните по делото гласни и писмени доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, се установява следната фактическа обстановка:

Свид. К. К. притежава лек автомобил марка „*“, модел „*“ с рег. №*, който се

управлява преимуществено от съпруга ѝ – свид. К. К.

На неустановена дата през м.октомври 2014г. К. и съпругът ѝ - К.К. предоставили лекия си автомобил на свид. Ц.С. от гр. *за ремонт.

От своя страна С. закарал лекия автомобил около средата на м.януари 2015г в близост до автосервиза на свид. В.Б., находящ се в бившата база на „*“ на бул. "*, като ключовете от автомобила останали в него. На 26.01.2015г. преди обяд, отивайки при лекия автомобил С. установил, че от същия е извършена кражба на 1 бр. акумулаторна батерия марка «Про Атомик» с параметри 12 В - 74 Ач и на 1 бр. турбокомпресор, като е проникнато през багажното отделение. Според С. и според К. автомобилът имал проблеми със заключването, а С. забелязал, че вратата на багажното отделение била отключена, а задните седалки били свалени надолу. Разпитвайки на следващия ден разбрал от свид. Г.В., че подсъдимите Н. А. и В. Г. идвали да му предлагат да закупи вещи, сходни с откраднатите, след което подал жалба в РУ Видин.

От показанията на свид. К.Т. от с. *установява, че края на м. януари 2015г по телефона се обадил синът му, който му съобщил, че го търсят някакви хора. Около 16.00ч, когато се прибрал в с. *на центъра се срещнал с Н. А., който му предложил да закупи акумулатор. Договорили се за сумата от 50лв., и Т. закупил инкриминираната вещ от А.. Тогава последният му предложил да закупи и турбо за лек автомобил марка „*“, но Т. отказал, тъй като нямал нужда. Впоследствие, било установено, че закупената от Т. движима вещ - акумулаторна батерия марка «Про Атомик» с параметри 12 В - 74 Ач е именно инкриминираната движима вещ, след което същата била предадена от Т. на полицаи от РУ Видин с протокол за доброволно предаване и върната срещу разписка на пострадалата К. К..

От показанията на свид. Н.Ц., полицейски служител при РУ Видин се установява, че В. Г., и Н. А. са заявили при проведена беседа с тях, че именно те са извършили кражбата от лекия автомобил марка „*“, модел „*“ с рег.№*, който автомобил бил паркиран в близост до оградата на бившата база на т.н „*“.

Както правилно и законосъобразно е приел първостепенният съд, не е имало към момента законна пречка за разпита на свид. Н.Ц. в това му качество и в тази насока е съдебната практика.

В решение № 423/19.11.2009г по НД №367/2009 год. I н.о. ВКС е посочил, че подобни „разговори“, проведени на досъдебната фаза на процеса, по същността си не са нищо друго освен предварително снети обяснения от временно задържано лице, с цел получаване на информация, която да послужи за разработване на следствени версии и работа „по горещи следи“. Според това решение не е съществувала процесуална пречка за разпита на полицейските служители в качеството им на свидетели по делото. Депозираните от тях показания представляват надежден източник и съдържащите се в тях факти и обстоятелства поначало могат и следва да бъдат ценени наред с останалите доказателства, доколкото направената им оценка сочи на тяхната достоверност.

В Решение №30/30.03.2010г по НД №566/2009 год. II н.о. също е коментирано

обстоятелството, че съдът е включил в доказателствения материал показанията на полицейски служители, „провели беседа“, с подсъдимия, непосредствено след задържането му. Подчертано е обаче, че показанията на тези свидетели са ценени като косвени доказателства, отразяващи чужди възприятия за правнозначимите факти. Данните от „беседата“ обаче са обсъдени в контекста на обясненията, дадени пред съдия и целия доказателствен материал.

Следователно принципното становище в утвърдената съдебна практика е свързана с позицията, че няма пречка показанията на полицейски служители, които са свързани с възприети от тях факти и обстоятелства при проведени разговори с обвиняемите лица, непосредствено след тяхното задържане да бъдат ценени като косвени доказателства по делото. За това обаче е необходимо да е несъмнено установена тяхната достоверност и освен това, те да бъдат подкрепени от други доказателства, събрани по делото.

Правилно и законосъобразно първостепенният съд е приел, че показанията на този свидетел са останали изолирани и не се потвърждават от други събрани по надлежния ред доказателства - както писмени, така и гласни. Липсват каквито и да било други косвени доказателства, които заедно с показанията на този свидетел да водят до единствено възможния извод, че подсъдимите са извършители на деянието - предмет на обвинението.

Единственото обстоятелство, което безспорно е установено по делото е, че подсъд. Н. А., заедно с други две лица е предлагал за продажба акумулаторна батерия и един турбо - компресор на свид. Г.В., който обаче им казал, че не се интересува от тези вещи.

Свидетелят Н.И. е дала показания, че работи като касиер във фирма „К.“. Като такава познава подсъд. А., който ходел многократно да предава в пункта вторични суровини. Същата заявява, че в бележката, въз основа на която изплаща сумата се записва предаденото като желязо или ламарина и тя няма как да знае какви вещи точно са предадени.

Свидетелите П.Ц. и Х.Ц. са се възползвали от правото си по чл. 119 от НПК да не дават показания, като първият от тях е брат на подсъдимия В. Ц., а вторият е баща, видно от приложените и приети по делото писмени доказателства.

От заключението на изготвената съдебно - стоковедческа експертиза е видно, стойността на вещите, предмет на кражба, а именно 1 бр. акумулаторна батерия марка «Про Атомик» с параметри 12 В - 74 Ач и 1 бр. турбокомпресор за лек автомобил възлиза общо на 270.00лв.

При така установената фактическа обстановка по делото, е видно, че липсват каквито и да било преки доказателства, установяващи по несъмнен и категоричен начин обвинението. Липсва и стройна верига от косвени такива, които да водят към единствено възможния извод, че подсъдимите са автори на деянието, поради което и постановената и атакувана с протест присъда на РС Видин се явява правилна и законосъобразна, поради което и следва да бъде потвърдена.

Воден от гореизложените мотиви и на основание чл. 334, ал.1, т. 6 НПК, окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда № 113/21.05.2020г., постановена по НОХД №1739/2016г. на РС Видин.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____